

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

1. An Statutum mandans bona Ecclesiae relicta infra certum tempus vendi sit contra libertatem Ecclesiasticam? Ex part. 1. tract. 2. resol. 64. aliàs 63.
-

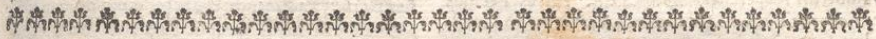
[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Lutheranus asserit, scilicet Clericos subditos esse Principibus secularibus? Quemadmodum, si quis imaginem conculcaverit, vehementer esset suspectus de hæresi Lutherana, quæ asserit, Imagines non esse colendas. Hæc Banez. Vnde ex his Iulianus Thomafius Sacra Rotæ Auditor apud Bellamerum, *conf. 40. num. 55. ver. Imò quodammodo*; docuit inquiri posse contra Iudicem secularem violentam iurisdictionem Ecclesiæ tanquam contra suspectum de Fide. Et post hæc scripta inveni hanc sententiam docere etiam Beltranum de Guevara *in propugnat. libert. Eccl. assert. 2. §. 2. num. 21. cum Bozio de im. nat. & divino libert. Eccl. lib. 5. c. 15.* Et Sacra Rotæ Auditores *pro causa Vener. anno 1606. in Assertionem libertatis Ecclesiasticæ, circa finem*, hæc verba pronuntiarunt. Animaduertente debent Doctores cuiuscumque notæ sint, & qualitatibus, dum contra Sacros Canones (eos sæpè præuè interpretando, & detorquendo) Ecclesiasticæ detrahunt immunitati, & libertati, suspectos se reddere, quod male de ea sentiant, & tacite vel expressè cum illis consentiant, quos iam Ecclesia propterea meritò condemnauit. Ita ibi nominatim subscripti omnes Rotæ Auditores. Hinc obseruat Franciscus Torrealbanca, *vi supra notauimus in Practicabili. lib. iur. spiritalis lib. 15. c. 4. n. 7.* quod anno 1632. cum Granatæ quidam Minister laicus Allegationem Typis euulgasset contra immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam, & in qua defendebat quandam consuetudi-

nem trahendi Clericos in quibusdam criminibus ad secularia tribunalia fuisse à propria dignitate detrustum, & Sancti Officij Censuram subiisse. Et hæc est sententia Doctorum circa propositum dubium, quorum opinio quando in Praxi sit deducenda, remittendum videtur prudenti arbitrio DD. Inquisitorum, qui matura discussione considerabunt, qualitates personarum, circumstantias temporum, frequentiam delimit, rationes contrarias, &c. Imò ego puto ab eis nihil prorsus agendum, nisi prius consulta Sacra Congregatione Sanctæ Romanæ; & vniuersalis Inquisitionis; & in Regni Hispaniarum, nostro summo Fidei Quæsitore.

Nota Lector, quod nouissimè Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis, aliqua superius à me contra Patrem Rabardeum tantum doctrinaliter impugnata, & insuper plura alia, variis Censuris Theologicis meritò qualificauit, & damnauit: & super eius librum nigrum Theta imposuit; vt patet ex Decreto dictæ Sacra Congregationis emanato feria quarta die 18. Martij 1643. & in locis publicis affixo die 20. Aprilis eiusdem Anni.

In indice primo huius Tom. 9. Vide Appendicem ad hunc Tract. 2. Vbi reperies alias multas Quæst. mixtas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinet ad hunc Tract. 2. de Immunitate Ecclesiasticæ.

TRACTATUS TERTIVS.

SEV

APOLOGETICA DISCEPTATIO,

DE

STATVTO PROHIBENTE

ALIENATIONEM BONORVM

STABILIVM IN ECCLESIAS,

& Ecclesiasticas personas.

RESOLVTIO PRIMA.

An statutum mandans, bona Ecclesiæ relicta infra certum tempus vendi sit contra libertatem Ecclesiasticam? Ex part. 1. tract. 2. Resol. 64. alias 63.

Sup. hoc in Resol. de in aliis cas.
§. I. FIRMATIVE respondet Hostiensis *in cap. fin. num. 11. ver. in mortuariis, de rebus Eccl. non alien. Archidiaconus in cap. Romana, n. 13. ver. Non tamen quoad alienat. de appell. & ex neotericis Surdus lib. 1. conf. 2. n. 20. & seg. & Philippus Maynardus de prinil. Eccl. p. 2. art. 22. n. 44.*

RESOL. II.

An statutum, quod infra tantum tempus Ecclesiæ renatur vendere res sibi relictas, sit validum? Ex part. 5. tract. 1. Resol. 3. Tom. IX.

§. I. **H**Oc statutum edidit olim Federicus Rex, quod & similia contra me conatur defendere Cutellius, *ad leg. dicti Federici, cap. 24. no. 26. per totam, & cap. 81. n. 90.* tenet omnia statuta Federici esse conformia sacris Canonibus, & per consequens supradictum, de quo loquimur.

2. Sed dicendum omnino statutum hoc Federici esse contra sacros Canones, & super illud debebat quidem Cutellius nigrum præfigere Theta & notis non illustrare, sed tantum aduertere esse contra libertatem Ecclesiasticam; exemplo Eminentissimi Iurisconsulti Matthæi de Assiæto, qui in Commentarijs Constitutionum Regni Neapolitani, cum ventum esset ad constitutionem similem, quam ibi etiam Federicus statuerat *lib. 3. constit. 26. num. 12.* sic asserit: Hæc constitutio nihil valet, quia Imperator non potuit contra libertatem Ecclesiæ, & personarum Ecclesiasticarum prohibere, quod non relinquatur res stabiles Ecclesiæ inter viuos; dicit postea: Nolo hic seruare ordinem meum in colligendis notabilibus, quia ista constitutio

Sup. hoc in Resol. præterita, & infra in Resol. 14. & 18. Sed pro ista materia lege fere omnes Resol. huius tract. & signanter vide doctrinam §. 1. 2. & 3. Resol. 3. huius an. not.

Et 3 tota

INATI
 TRIBULI
 O. IX. et X.
 E. III
 I. d.